

помисли, че следъ малко ще изскочи предъ него змия съ 40 глави, потрепера отъ страхъ. Ами ако змията се хвърли върху него, преди да отиде на рѣката? Иванчо се изплаши още повече, дигна ржка и се прикрѣсти.

Слънцето изгрѣ.

Скалата се разтърси и се разтвори. Грамадна змия съ много глави изпълзѣ отъ тамъ. Змията префуча край него и бързо се спусна къмъ рѣката. Тамъ тя потопа изведнажъ всичкитѣ си глави.

Иванчо се съвзе, дигна пушката, прицели се.

Следъ малко той видѣ, една отъ главитѣ на змията се изправи надъ водата и погледна право къмъ него.

Иванчо гръмна, олучи главата, тя клюмна и падна отново въ водата. Но следъ малко се изправи друга глава. Иванчо гръмна пакъ и олучи и нея. И третата олучи, и четвъртата, и петата, и всичкитѣ 40 глави . . .

Змията потрепера и се прострѣ мъртва край рѣката.

Старецътъ викаше отгоре, махаше ржце и сочеше на Иванчо скалата. Иванчо се обърна и се затече. Скалата се отвори и той влѣзе вътре.

Намѣри каменната стълба, изкачи се по единадесеттѣ стѣпала и достигна дванадесетото. Съгледа въ дѣсно на стената свѣти голѣмъ желѣзенъ прѣстенъ.

